

KIJK EENS WAT DE GEEST ALLEMAAL GEEFT!

1. () **Waarderende gemeenteopbouw.**

Zijn we nou veel verder gekomen vergeleken met vorig jaar en 2 jaar geleden? Okay, we hebben voor het eerst sinds jaren weer een verkiezing gehad voor diakenen. Maar nog steeds hebben we niet genoeg ouderlingen! En dat merken we in de kerkenraad, doordat allerlei belangrijk werk blijft liggen. () Het probleem is dus niet opgelost. En dan verzucht je wel eens: Wat was dat 15, 20 jaar geleden toch anders, beter. Hoe zal dat verder gaan? ...

Uhm, wacht even, dit gaat niet goed

() Even ctr-alt-del. Want dit is een valse start van de preek! Ik begin opnieuw:

Wist je dat er naast de broeders die in het ambt (gaan) dienen, maar liefst 12 zusters actief zijn in wijkcontact?! En dat er ongeveer 15 broeders en zusters actief zijn als pastoraal ondersteuner of bezoekbroeder o.i.d? En dat er daarnaast nog heel veel mensen regelmatig iemand opzoeken zonder dat ze daarvoor in een officiële functie benoemd zijn? En dat er dan ook nog heel veel mensen actief zijn in commissies en taakgroepen. En dan heb je nog kosteren, en hulpkosteren, jeugdleiders. Geweldig nietwaar? Zoveel mensen die hun schouders er onder zetten in de gemeente!

Kijk, dat verandert de sfeer he? Zoals ik eerst begon, dat sombere, dat probleemsjowerige, dat deprimeert, dat verlamt. Maar dat tweede, dat positieve, dat motiveert en stimuleert. En je gaat rechtop zitten: Wauw, wat gebeurt er veel! Wat zijn er veel mogelijkheden! Voel je het, dat je daar heel anders naar luistert? Dat doet wat positiefs met je, toch?

Ik lees op het ogenblik een boekje over () waarderende gemeenteopbouw (van Jan Hendriks, met de titel goede wijn). Zijn stelling is: Als je de gemeente wilt opbouwen, moet je niet beginnen bij wat er allemaal niet is (te weinig ambtsdragers, te weinig deelnemers, te weinig van dit en van dat ...), maar wat er allemaal wel is. Dat moet je op waarde schatten!

2. () **De kerk schiet lekker op!**

Dat is ook de boodschap 1 Korintiërs 12. Dat hoofdstuk over dat overbekende beeld van de gemeente als lichaam met haar vele lichaamsdelen. Iedereen doet mee: kijk eens wat de Heilige Geest allemaal geeft! En dat allemaal om de gemeente op te bouwen.

Dat er nog gebouwd moet worden, is direct duidelijk. Het is niet moeilijk om aan te wijzen waar de kerk nog niet af is. Maar vergelijk dat eens met hoe het gaat als je nieuwe huis gebouwd wordt? Dan ga elke week even kijken. Niet om te zien wat er allemaal nog gebeuren moet (het dak zit er nog niet op, de ramen zitten er nog niet in, de tuin is nog niet klaar). Wat een zeurpiet, zeggen we dan. Nee, dat gaat heel anders: 'Hé, moet je kijken: de vloer ligt er al, de muren staan al overeind, en hé, kijk, de trap. Leuk he, het schiet lekker op!'

Dat is nou waarderende gemeenteopbouw! Zullen we eens afspreken dat we zo het komende jaar over onze gemeente gaan praten?

Dat betekent ook dat we elkaar niet gaan () overvragen. Dat is een belangrijke insteek van Paulus in 1 Korintiërs 12. Vraag van een hand niet om een oog te worden en laat een oor lekker een oor zijn. En dat kleine teentje moet vooral gewoon dat kleine teentje blijven! Sluit je aan bij wat de Heilige Geest geeft!

Dat is dus niet: we hebben vacatures voor ouderling, en daar zoeken we poppetjes bij. Zittende ambtsdragers gaan de gemeente in, op bezoek bij broeders die misschien wel in aanmerking kunnen komen. En we leggen er een beetje druk op: als je niet helemaal de mogelijkheden ervoor hebt, moet je het toch maar doen! Want we zitten zo met die vacature!

Dan begin je bij wat er niet is: de vacature, letterlijk, lege plaats. Kijk je daarentegen naar wat er wel is, dan wordt het heel anders: 'Okay, beste broeder, beste zuster, zeg het maar. Welke gaven heb jij? Welke bijdrage kun jij leveren aan de opbouw van de gemeente? Wat geeft de Heilige Geest jou aan mogelijkheden?' Voor je het weet zijn er er opeens allemaal mensen actief in het bezoeken van zieken, ouderen, mensen met moeite, of in het organiseren van evangelisatie-activiteiten, het coördineren van zaken rond eredienst, hulpkoster, jeugdleiders. En het mooie is: niemand kan zeggen: ik kan niks voor de gemeente betekenen: **()** kijk maar in vers 7: *In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente!* En in vers 27: *Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit!*

3. **Uitstapje naar de doop.**

Goed, we maken even een uitstapje naar doop van Judith. Zij werd net gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest! Vaak wordt bij de betekenis van de doop ingezoomd op die eerste 2: De Vader zorgt voor je, en de Zoon is voor je zonden gestorven en meer van dat soort hele mooie dingen. Maar de HG bungelt er in de beleving vaak wat aan, denk ik wel eens. Maar wat belooft God de Geest: dat Hij vast en zeker in jullie kind wil wonen en werken! Maar dat maakt het leven spannend! In je opvoeding ben je ongetwijfeld veel bezig met de vraag: wat geef je je kinderen mee? Hoe ga jij het als vader, als moeder doen? Maar minstens zo spannend is de vraag: Wat geeft de Heilige Geest ons kind mee? Hoe zal in haar leven zijn werk zichtbaar gaan worden? Maak van je huis, van je gezin vooral een ruimte waarin dat eruit kan komen, waarin Judith gestimuleerd wordt om haar gaven te ontdekken en in te zetten! Naast waarderende gemeenteopbouw is er dus ook waarderende opvoeding! Ook jij hebt gaven gekregen! Want, nog maar een x die verzen uit 1 Korintiërs 12: *In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente!* En in vers 27: *Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit!* En dus kan niemand in de gemeente zeggen: 'ik kan niks voor de gemeente betekenen'

4. **() Kritiek mogelijk!**

Goed, dat klinkt allemaal wel heel positief en optimistisch, vind je niet? Zeker als je dat afzet tegen hoe ik eerst de preek begon. Het wordt dus tijd om te landen. Want laten we nou niet doen alsof er helemaal niks aan de hand is. Judith, meid, prijs je gelukkig dat je in deze gemeente een plekje krijgt, want een leukere gemeente dan de Eudokia-gemeente is er niet! Dat is natuurlijk onzin. Ook bij ons zijn er mensen die zich onttrekken aan de gemeente. Zij hebben kritiek en daarin hebben ze soms wel een punt. Toch?

Dat moet je wel ook tegen elkaar kunnen zeggen in de gemeente. Eerlijk de kritiek onder ogen zien! Dat vind ik altijd zo mooi in **()** de brieven van Paulus. Hij begint altijd met iets waar hij heel blij mee is, waar hij God voor dankt. We lezen bijvoorbeeld uit 1 Korintiërs 1: *'Ik dank mijn God altijd voor u, omdat hij u in Christus Jezus zijn genade heeft geschonken. Door hem bent u in elk opzicht rijk geworden. Alles wat u zegt en al uw kennis bewijst dat het getuigenis over Christus bij u verankerd is.'*

Dat is nou waarderende gemeenteopbouw! Maar daarna komt er ook altijd iets ter sprake wat niet goed gaat. Bijvoorbeeld in 1 : 10 *Broeders en zusters, in de naam van onze Heer Jezus Christus roep ik u op om allen eensgezind te zijn, om scheuringen te vermijden, om in uw denken en uw overtuiging volkomen één te zijn. Door Chloë's huisgenoten is mij namelijk verteld, broeders en zusters, dat er verdeeldheid onder u heerst.* En in 4 klinkt het heel sarcastisch: *Wie denkt u dat u bent? Bezit u ook maar iets dat u niet geschonken is? Alles is u geschonken, dus waarom schept u dan op alsof u het zelf verworven hebt? Maar natuurlijk – u bent al helemaal verzadigd, u bent al rijk, u bent al koningen geworden zonder ons. Was u maar koningen geworden, dan zouden wij het ook zijn.*

De gemeente van Korinthe was een gemeente vol competitie. Sommige mensen gingen zichzelf apart stellen omdat ze zich geestelijker voelden dan anderen. 'Zoals ik het doe, zoals ik het zie, zo hoort het, dat is het echte geloof!' Opgeblazenheid! Dat was echt een probleem daar! En Paulus spaart ze niet! Jullie hebben geen liefde!

De Geest gaf een enorme variatie. Maar dat ontaardde in verdeeldheid. Groepsvorming. En dan ontstaat er verwijdering. En dat werkt demotiverend. Mensen haken af: 'Ze doen maar,

die jongens die alles zo goed denken te weten! Ik doe niet meer mee! Ik ga wel aan de zijlijn staan. Ik zoek wel wat anders om mijn gaven aan te besteden.'

5. () Gaven vragen om liefde.

Daar haakt Paulus bij aan in vers 27: *Welnu, u bent het lichaam van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit!* En dus, mensen, kom op, waardeer je gaven, waardeer elkaar, waardeer het dat de ander anders in elkaar zit dan jij. Waardeer het dat de ander anders gevormd is door afkomst, opvoeding, karakter, leeftijdsverschillen. () Variatie, diversiteit in de gemeente is geen probleem. Het is iets heiligs! Want de Heilige Geest geeft het!

Om op te bouwen! Dat wil ik er wel nadrukkelijk even bij zeggen. Je hebt je gaven niet alleen maar om jezelf te ontplooien, om zelf individueel tot je recht te komen. Dat hoor je wel vaak zeggen, he: 'De gemeente moet wel zo zijn dat ik met mijn gaven tot mijn recht kan komen. Zo niet, dan ga ik weg.' Maar de Heilige Geest leert je het precies om te draaien: Ik moet met mijn gaven tot mijn recht komen (natuurlijk moet dat!) om de gemeenschap te kunnen dienen! Beste broeders ouderlingen en diakenen: leiding geven aan de gemeente is dit stimuleren. Aansluiten bij wat Jezus doet. Waarderen wat de Geest van Jezus geeft. Moet je kijken wat de Geest allemaal geeft! Help de gemeenteleden dus om te ontdekken hoe zij kunnen bijdragen aan een levende gemeente. 'Dienend leiderschap' = () dienend in die zin dat er uit komt wat de Geest er in stopt: pastoraal (verticaal in de mogelijkheden van omgaan met God en horizontaal in de mogelijkheden van opbouw van elkaar). En diaconaal (in de mogelijkheden die de Geest geeft om dienend om te zien naar medemensen binnen en medemensen buiten). Beste gemeenteleden, daarvoor is nodig dat jullie vertrouwen geven! () Vertrouwen is het sleutelwoord in waarderende gemeenteopbouw. Vertrouwen in het werk van de Heilige Geest in de gemeente! God geeft gaven aan jou en aan je broer en je zus in Christus Daarmee geeft God iets van zichzelf jou in handen. Hij neemt je in vertrouwen, vertrouwt aan jou een stukje van de opbouw van zijn gemeente toe. Dat is wat! Dan moet God wel vertrouwen in je hebben! En daarbij heb je elkaar nodig: samen met alle heiligen ontdek je hoe machtig de liefde van God die onder ons werkt. Oud heeft jong nodig, en jong heeft oud nodig, de denker en de doener hebben elkaar nodig, de prater en de luisteraar, de zorggever en de zorgontvanger. Geef elkaar vertrouwen, zoals God het geeft!

Ik kan het ook allemaal in één woord zeggen: Mensen, heb elkaar lief! 1 Kor 13 : 1-3 ...! () *Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal. () Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. () Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trots op zijn – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.*

In deze dienst, waarin ouderlingen en diakenen bevestigd werden in het ambt en een baby gedoopt werd, gebruikten we de volgende liturgie:

- Welkom
- Stilte
- Votum
- Zegengroet
- Amen
- Zingen Psalm 81 : 1, 2
- Wet: Exodus 20
- Zingen: psalm 81 :4, 8
- Gebed (voorbeden)
- Doop
 - Psalm 105 : 5
- Lezing: 1 Korintiërs 1 : 4 - 9
- Zingend geloven 1, 107 (zie onder, melodie Psalm 122)
- Verkondiging
- Zingen: Tussentijds 48 (tekst: zie onder, melodie Liedboek 459)
- Bevestiging ambtsdragers
 - Formulier
 - Gemeente en kerkenraad in wisselzang: Liedboek 320 : 1 (allen), 2 (ambtsdragers), 3 (gemeente), 4 (allen)

- Gebed
- Collecte
- Opwekking 334 (Heer uw licht en uw liefde ...)
- Zegen
- Als Amen: GK 71